

[Kirsten Jacobsen.]

ene gang efter den anden gennemfører boliglove, som forligspartierne bagefter påstår de ikke kendte konsekvenserne af. Med hensyn til ejerlejlighedsloven kunne de have kendt konsekvenserne. Hvis de ikke bare havde slået fremskridtspartiets kritik af bordet og betegnet den som bl. a. »højdepunktet af kværuleance«, »den sædvanlige bandbulle«, »det er bare bagateller«. Sådan sagde hr. Poul Schlüter og hr. Brixtofte sidste år. Hr. Knud Damgaard betegnede min kritik som hysterisk, og de radikale sagde, at fremskridtspartiet altid kun omtalte yderpunkterne.

Et af de punkter, som efter miniboligforligspartierne var så skrækkelige, var fremskridtspartiets ændringsforslag om, at tilbuds- og vurderingsproceduren skulle forenkles, men nu har ministeren jo selv foreslået det. Så havde det jo nok været nemmere at stemme for det, dengang jeg stillede forslaget for et år siden.

En anden af de ting, som var yderliggående, var min kritik af de faste arealkrav. Man morde sig her i salen højlydt, når jeg fortalte om alle de vægge, man ville flytte, og hvilke konsekvenser det ville indebære. I dag har piben unægtelig fået en anden lyd, og nu står forligspartierne i alle deres bagateller til op over hovedet, og så vover de oven i købet at påstå, at det kunne de ikke overskue, dengang lovforslaget blev vedtaget.

Jeg håber, at den tilfredshed, som bl. a. Hans Halvorsen og hr. Wilhelm udviste, dengang ministerens forslag kom frem, i sig selv giver anledning til, at miniboligforligspartierne overvejer og bliver klar over, at ministerens ændringsforslag ikke er et forsøg på at fjerne nogle uheldige virkninger af ejerlejlighedsloven, men simpelt hen er at indføre stop for ejerlejligheder, indpakket i velvalgte og venlige bemærkninger, og jeg skal gerne belyse nogle af de allerværste urimeligheder.

Kravet på 7 m² til køkken har overhovedet ingen saglig begrundelse. Det er aldeles ulogisk, for bygningsreglementet – og det ved boligministeren sikkert – helt frem til 1968 gav tilladelser til køkkener på 4 m² i ét- og toværelses lejligheder. Det vil med andre ord sige, at en toværelses lejlighed, opført efter 1966 med et køkken på 4 m², kan udstykkes i henhold til § 10, stk. 1, nr. 1, men kan ikke udstykkes i henhold til § 10, stk. 1, nr. 2, litra b, 1. pkt. Det er logikken i dette lovforslag, og det vil

man være bekendt at præsentere folkettinget for!

At forlange et areal på 2½ m² til badeværelse er heller ikke sagligt begrundet, specielt fordi Håndværksrådet, sidste gang vi behandlede forslaget, beviste over for boligudvalget, at badeværelser med selvstændig brusekabine har et normalt areal på 1,6 m². Men det kunne egentlig være interessant at få at vide af boligministeren, hvem det er, der skal bestemme, om en lejligheds beboelsesrum er hensigtsmæssige eller ej. Og hvad i alverden er der af saglig begrundelse for at nægte en dårlig treværelses lejlighed at blive til en god toværelses lejlighed?

Nu kommer jeg til den indsigelse, som faktisk er den mest restriktive overhovedet. Ministeren foreslår i § 10, under litra b, at ejerlejligheder i fremtiden skal være beliggende i ejendomme, der opfylder de isoleringskrav, der stilles i bygningsreglementet af 1972. Her må jeg bede ministeren tage sin sagkyndige indsigt frem et øjeblik. Jeg vil gerne bede ministeren her fra talerstolen bekræfte, at dette krav er umuligt at opfylde for alle ejendomme, som er opført inden 1950, idet isoleringsmateriale efter teglværkernes oplysning først er opfundet i 1949 og ført på markedet i begyndelsen af 1950. Det er det, der står anført i bygningsreglementet af 1972. Jeg vil også gerne bede ministeren bekræfte, at en meget stor del – de fleste – af de ejendomme, der er opført efter 1950, overhovedet ikke kan bringes til at opfylde de krav, fordi de i mange tilfælde ikke har hulmur. Det vil sige, det ikke er et spørgsmål om at lave isolering, men et spørgsmål om at forhindre udstykning af ejerlejligheder.

Med hensyn til brandsikringskravet kan man da godt stå herinde i folketingssalen og møre sig over, at socialdemokratiet og ministeren nu har sat karakterer på ejere og lejere, for efter ministerens forslag skal alle ejerlejligheds ejendomme uanset alder opfylde brandsikringslovens krav. Jeg troede nu ellers, vi havde nok at gøre med at opfylde brandsikringslovens krav i de ejendomme, der er opført før 1900, men nu har man altså fundet ud af, at de, der bor i ejerlejligheder, er sådan et specielt fint folkefærd, som skal sikres, men at lejere bor i ejendomme, der ikke er brandsikrede, gør da ikke noget. Det står der ikke noget som helst om i ministerens forslag.

Hele § 11, § 12 og § 13 er kun udtryk for, at man ønsker at begrænse udstykning af ejerlej-